

eller pantsætte den købte Genstand. Det paahviler Sælgeren at paase alt dette; i manglende Fald taber han sin Ret til Genstanden, for saa vidt den alt er udleveret til Køberen, saavel som til den derfor betingede, ikke allerede oppebaarne Købesum. — De foranstaaende Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa Overenskomster, som tilsigte det samme Øjemed som Salg paa Afbetaling, men ere iklædte en anden retlig Form. — Forudgaaende Overenskomst om, at Sælgeren ved egen Magt skal kunne tilbagetage de til Køberen udleverede Genstande, er ugyldig. — De foranstaaende Bestemmelser finde ikke Anvendelse, naar Sagen for Køberens Vedkommende er at anse som Handelssag ifølge Lov om Sø- og Handelsretten i København af 19. Februar 1861 § 13.

Det af Folketinget nedsatte Udvalg har ad forskellige Veje søgt Oplysning om, hvorvidt den tyske Rigslov om Afbetalingsforretninger af 16. Maj 1894, der i det væsentlige er lagt til Grund for det af Justitsminister Nellemann den 8. Oktober 1895 i Landstinget fremsatte Lovforslag, har virket paa tilfredsstillende Maade, og Besvarelserne have overvejende lydt til Gunst for denne Lov. Dernæst har man afæsket Studentersamfundets Retshjælp for ubemidlede en Erklæring om Sagen, og da denne Erklæring, som Udvalget mener at burde tillægge en ikke ringe Vægt, bl. a. gaar ud paa, at den Ordning, der indeholdtes i de tidligere Regeringsforslag, maa foretrækkes for den af Folketinget tidligere vedtagne Ordning, stillede Udvalget Forslag om at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, i hvilken det den 29. Januar 1896 vedtoges af Landstinget. Hovedreglen er her efter den, at naar Sælgeren benytter sin Ret til at træde tilbage fra Handelen paa Grund af Køberens Misligholdelse af Salgsvilkaarene, er »enhver af Parterne pligtig at tilbagegive det ham af den anden Part ydede«. (Dette gælder, hvad enten Sælgerens Ret til at træde tilbage fra Handelen er grundet paa særlig Vedtagelse eller paa Lovgivningens almindelige Regler. Herimod stridende Overenskomster ere ugyldige). Køberen skal erstatte den Skade, som den solgte Ting maatte have lidt hos ham ved hans Skyld eller ved Omstændigheder, for hvilke han bærer Ansvar. Fremdeles skal Købesen betale Sælgeren et Vederlag for Brugen af Tingen. (Hvis denne ved Købet var ny, bliver ved Fastsættelse af dette Vederlags Størrelse tillige at tage Hensyn